

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

af 8. maj 2024*

»Reglerne om sprog – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af administratorer og eksperter inden for forsvarsindustri og rumfart – begrænsning af valget af sprog 2 til engelsk – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet«

I sag T-555/22,

Den Franske Republik ved T. Stéhelin, B. Fodda og S. Royon, som befuldmægtigede,

sagsøger,

støttet af

Kongeriget Belgien ved C. Pochet, M. Van Regemorter og S. Baeyens, som befuldmægtigede,

af

Den Helleniske Republik ved V. Baroutas, som befuldmægtiget,

og af

Den Italienske Republik ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili,

intervenienter,

mod

Europa-Kommissionen ved G. Niddam, L. Vernier og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

RETTEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M.J. Costeira, og dommerne M. Kancheva (refererende dommer) og E. Tichy-Fisslberger,

* Processprog: fransk.

justitssekretær: fuldmægtig H. Eriksson,
på grundlag af den skriftlige forhandling
efter retsmødet den 23. november 2023,
afsagt følgende

Dom

- 1 Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Den Franske Republik, nedlagt påstand om annullation af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/400/22 med overskriften »Administratorer (AD 7) og eksperter (AD 9) inden for forsvarsindustri og rumfart« (EUT 2022, C 233 A, s. 1, herefter »den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve«).

Sagens baggrund

- 2 Den 1. januar 2020 oprettede Europa-Kommissionen et nyt Generaldirektorat for Forsvarsindustri og Rummet med det formål at gennemføre Kommissionens politikker på forsvarsindustriområdet, idet ansvaret herfor hidtil havde henhørt under Generaldirektoratet for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætter og SMV'er.
- 3 Den 16. juni 2022 offentliggjorde Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- 4 Det fremgår af de »Almindelige bestemmelser« i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, at »[EPSO] afholder en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationer og prøver med henblik på at oprette reserverlister, som primært Europa-Kommissionen og navnlig dens Generaldirektorat for Forsvarsindustri og Rummet [...] kan anvende ved ansættelse af nye tjenestemænd som »administratorer« (ansættelsesgruppe AD 7 og AD 9) [inden for forsvarsindustri og rumfart]«.
- 5 Afsnit 4.1 (med overskriften »Oversigt over procedurerne i forbindelse med udvælgelsesprøven«) i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve bestemmer, at udvælgelsesprøven vil blive afholdt i fem faser, nemlig »ansøgning«, »kontrol af adgangsbetingelser«, »talent screener«, »assessmentcenter« og »kontrol af bilag og opstilling af reserverlister«.
- 6 I henhold til afsnit 3.2 (med overskriften »Særlige betingelser – sprog«) i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve skal en ansøger »[f]or at komme i betragtning [...] have kendskab til mindst to af de 24 officielle EU-sprog, jf. afsnit 4.2.1«.
- 7 Afsnit 4.2.1 (med overskriften »Sprogkrav«) i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve har følgende ordlyd:

»Ansøgere til denne udvælgelsesprøve skal som minimum have et indgående kendskab (mindst C1-niveau) til et af de 24 officielle EU-sprog og et tilfredsstillende kendskab (mindst B2-niveau) til et andet officielt EU-sprog. Et af disse sprog skal være engelsk.

[...]

Sprogkravene i forbindelse med denne udvælgelsesprøve, dvs. det faktum, at visse prøver skal aflægges på engelsk, skyldes hensynet til den specifikke karakter af arbejdsopgaverne for medarbejdere i [Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet]. De samme krav gælder for begge de områder og lønklasser, der er omfattet af denne meddelelse om udvælgelsesprøve.

Medarbejderne i [Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet] anvender hovedsagelig engelsk til analysearbejde, intern kommunikation og møder, kommunikation med eksterne interessenter, udarbejdelse af rapporter, briefinger, taler og lovgivning, udarbejdelse af publikationer, udførelse af andre opgaver, der er nævnt i bilag I, samt deltagelse i specialkurser. Engelsk anvendes også i høringer på tværs af tjenestegrenene, i den interinstitutionelle kommunikation og i forbindelse med revisionsprocedurerne. God beherskelse af engelsk er derfor afgørende for, at ansøgerne kan påbegynde arbejdet umiddelbart efter ansættelsen.

Kendskab til andre sprog betragtes som en fordel, da andre sprog anvendes i særlige tilfælde, f.eks. i forbindelse med landespecifikt arbejde. Beståede ansøgere skal dog mindst have et tilfredsstillende kendskab til engelsk (B2-niveau) for at kunne udføre de opgaver, der er anført i bilag I.

Af disse grunde skal engelsk være blandt de sprog, som ansøgerne behersker. Dette er også afgørende for, hvilke sprog der anvendes i ansøgningskemaet og i forbindelse med prøverne (se afsnit 4.2.2).«

- 8 Bilag I til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve indeholder eksempler på typiske arbejdsopgaver, som de beståede ansøgere fra denne udvælgelsesprøve kan blive bedt om at udføre, afhængigt af området (forsvarsindustri eller rummet) og den stilling, der varetages (administrator eller ekspert).
- 9 Afsnit 4.2.2 (med overskriften »Sprog i forbindelse med ansøgning og prøver«) i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve bestemmer, at ansøgninger skal indgives på et af de 24 officielle EU-sprog med undtagelse af Talent Screener-afsnittet, som skal udfyldes på engelsk. Hvad angår prøverne i assessmentcentret skal prøver i ræsonnement aflægges på et officielt EU-sprog ud over engelsk. Det situationsbaserede interview om generelle kompetencer, den mundtlige fremstilling, det områderelaterede interview og den områderelaterede skriftlige prøve skal aflægges på engelsk.
- 10 Det præciseres i øvrigt i dette afsnit, at »[a]nsøgerne anmodes om at udfylde »Talent Screener«-delen af deres ansøgningskema på engelsk, fordi deres svar vil indgå i en sammenlignende vurdering fra udvælgelseskomitéens side« og at »Talent Screener-delen af ansøgningen eventuelt [kan] blive anvendt som referencedokument af komitéen i forbindelse med det områderelaterede interview«.
- 11 Punkt 4.3.3 (med overskriften »Talent screener«) i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve lyder således:

»For de ansøgere, der opfylder adgangsbetingelserne, foretager Udvælgelseskomitéen en udvælgelse på grundlag af kvalifikationer. Med henblik herpå foretager udvælgelseskomitéen en sammenlignende vurdering af alle de ansøgere, der opfylder betingelserne, på grundlag af deres svar i afsnittet »Talent Screener« i ansøgningskemaet. Nærmere oplysninger findes i Bilag IV til

denne meddelelse. Som resultat af denne vurdering opstiller udvælgelseskomitéen en liste over kandidater fordelt efter område og lønklasse på grundlag af de opnåede point. De ansøgere, der har opnået de bedste resultater, vil blive indkaldt til assessmentcentret.«

- 12 I bilag IV til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve præciseres udvælgelseskriterierne efter område samt udvælgelsesproceduren i forbindelse med »talent screener«.

Parternes påstande

- 13 Den Franske Republik har, støttet af Kongeriget Belgien, Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik, nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- 14 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Den retlige bedømmelse

- 15 Til støtte for søgsmålet har Den Franske Republik fremsat fem anbringender. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 1d i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), sammenholdt med artikel 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27, stk. 1. Det tredje anbringende vedrører fordrejning af den procedure, der er fastsat i artikel 342 TEUF, samt af den procedure, der er fastsat i artikel 6 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958 I, s. 59), som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 om tilpasning af visse forordninger, beslutninger og afgørelser vedrørende frie varebevægelser, frie personbevægelser, selskabsret, konkurrencepolitik, landbrug, fødevarerikkerhed og veterinær- og plantesundhedspolitik, transportpolitik, energi, beskatning, statistikker, transeuropæiske net, retsvæsen og grundlæggende rettigheder, retfærdighed, frihed og sikkerhed, miljø, toldunionen, eksterne forbindelser, udenrigspolitik og sikkerheds- og forsvarspolitik samt institutioner på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse (EUT 2013, L 158, s. 1). Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, fjerde afsnit, TEU og af artikel 22 i chartret om grundlæggende rettigheder. Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af den pligt til at begrunde Unionens retsakter, der er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF.
- 16 Den Franske Republik har til støtte for sit første anbringende gjort gældende, at henset til brugen og brugbarheden af andre officielle EU-sprog end engelsk i forbindelse med arbejdet i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, navnlig fransk, kan begrundelsen om nødvendigheden af, at de ansatte kan påbegynde arbejdet umiddelbart, ikke begrunde begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 til engelsk (herefter »den omtvistede sproglige begrænsning«), eftersom en sådan begrænsning ikke opfylder tjenestens reelle behov.

Den Franske Republik har bestridt, at de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt med henblik på at godtgøre den overvejende brug af engelsk i forbindelse med de ansattes arbejde i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, er relevante. Den Franske Republik har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort nogen forbindelse mellem brugen af engelsk i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet og de opgaver, der er beskrevet i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. Den Franske Republik har ligeledes gjort gældende, at den omtvistede begrænsning ikke er baseret på klare, objektive og forudsigelige kriterier. Den Franske Republik har desuden gjort gældende, at Kommissionen, selv hvis det antages, at den omtvistede forskelsbehandling kan begrundes i brugen af engelsk i det pågældende generaldirektorat, ikke har godtgjort, at denne forskelsbehandling er forholdsmæssig.

- 17 Kongeriget Belgien, Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik har tilsluttet sig Den Franske Republiks argumenter. Kongeriget Belgien og Den Italienske Republik har tilføjet, at Kommissionen ikke kan sidestille tjenestens interesse alene med nødvendigheden af, at de ansatte tjenestemænd umiddelbart kan påbegynde arbejdet med intern og ekstern kommunikation. Kongeriget Belgien har således fremhævet, at selv om Retten i dom af 2. juni 2021, Italien mod Kommissionen (T-718/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:316, præmis 63 og 64), og af 8. september 2021, Spanien mod Kommissionen (T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554, præmis 65), anerkendte, at målet om at kunne påbegynde arbejdet umiddelbart kunne være et legitimt mål, fastslog Domstolen ikke i dom af 16. februar 2023, Kommissionen mod Italien og Spanien (C-635/20 P, EU:C:2023:98, præmis 96), at et sådant mål fritog Kommissionen fra objektivt at godtgøre, at det var i tjenestens interesse at begrænse en udvælgelsesprøves sprog 2. Kongeriget Belgien har desuden bemærket, at Retten selv i dom af 2. juni 2021, Italien mod Kommissionen (T-718/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:316, præmis 70), bemærkede, at målet om, at de ansatte tjenestemænd kan påbegynde arbejdet umiddelbart, skulle afvejes med målet om ansættelse af de bedst kvalificerede tjenestemænd med hensyn til kompetence, arbejdsindsats og integritet, samt med de rekrutterede tjenestemænds muligheder for inden for institutionerne at lære de sprog, der er nødvendige af hensyn til tjenestens interesse. Ifølge Kongeriget Belgien findes der også, som Den Franske Republik har fremhævet, andre mål, der skal afvejes med målet om at kunne påbegynde arbejdet umiddelbart, såsom målet om at beskytte Unionens sproglige mangfoldighed, om at »fremme flersprogethed«, om at »ansætte personale med forskellige sprogprofiler på grund af de mangeartede opgaver og de mangfoldige kontakter, som Unionens indsats indebærer, eller på grund af nødvendigheden af forankring i værtsstatens samfund«.
- 18 Kommissionen har gjort gældende, at det fremgår af de beviser, der er fremlagt for Retten, at engelsk er det primære arbejdssprog i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og at beherskelse heraf derfor er nødvendig for, at de ansatte kan påbegynde arbejdet umiddelbart, hvilket udgør et personalepolitisk mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionens retsinstanser. Kommissionen har præciseret, at intet andet officielt EU-sprog anvendes i et omfang, der kan sammenlignes med engelsk i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og som, henset til retspraksis, kan begrunde, at et sådant sprog udpeges som sprog 2 i den omhandlede udvælgelsesprøve. Ifølge Kommissionen står den omtvistede sproglige begrænsning ligeledes i rimeligt forhold til målet om, at de ansatte skal kunne påbegynde arbejdet umiddelbart, idet ingen anden sprogordning end den, der er fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, er i stand til, henset til retspraksis, at gøre det muligt at nå dette mål af almen interesse.

- 19 Indledningsvis bemærkes, at artikel 21, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder bestemmer:
- »Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.«
- 20 Chartrets artikel 22 bestemmer:
- »Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed.«
- 21 Det bemærkes endvidere, at artikel 1 i forordning nr. 1 bestemmer:
- »De officielle sprog og arbejdssprogene for Unionens institutioner er bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.«
- 22 Det bemærkes ligeledes, at selv om artikel 1 i forordning nr. 1 udtrykkeligt fastsætter, hvilke arbejdssprog EU's institutioner har, bestemmer forordningens artikel 6, at institutionerne i deres respektive forretningsordener kan fastsætte de nærmere regler for den ordning på det sproglige område, der er fastsat i denne forordning.
- 23 I denne henseende konstateres indledningsvis, at det ikke, på grundlag af de oplysninger, der fremgår af sagsakterne i den foreliggende sag, kan fastslås, at den institution, hvorunder den tjenestegren, der primært er berørt af den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, henhører, dvs. Kommissionen, indtil offentliggørelsen af den nævnte meddelelse havde vedtaget bestemmelser i sin forretningsorden med henblik på at fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af den generelle sprogordning, der er fastsat i forordning nr. 1, jf. forordningens artikel 6.
- 24 I øvrigt bestemmes i vedtægtens artikel 1d, stk. 1, at ved anvendelsen af denne vedtægt er enhver form for forskelsbehandling, bl.a. på grund af sprog, forbudt. I vedtægtens artikel 1d, stk. 6, første punktum, bestemmes, at »[d]a princippet om ligebehandling og princippet om proportionalitet skal overholdes, skal enhver fravigelse fra dette princip begrundes objektivt og rimeligt og under henvisning til legitime målsætninger af almen interesse inden for rammerne af personalepolitikken«.
- 25 Desuden bestemmer vedtægtens artikel 28, litra f), at der til tjenestemand kun kan udnævnes en person, der beviser, at han eller hun har indgående kundskaber i et af Unionens sprog og tilfredsstillende kundskaber i et andet af Unionens sprog. Selv om det i denne bestemmelse præciseres, at tilfredsstillende kundskaber i et andet sprog kræves »i det omfang, dette er nødvendigt for [det] hverv«, som ansøgeren skal udøve, indeholder den ingen angivelser af de kriterier, der kan tages i betragtning med henblik på at begrænse valget af dette sprog blandt de officielle sprog, der er nævnt i artikel 1 i forordning nr. 1 (jf. dom af 9.9.2020, Spanien og Italien mod Kommissionen, T-401/16 og T-443/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:409, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).
- 26 Sådanne kriterier følger heller ikke af vedtægtens artikel 27, hvis stk. 1, uden at henviser til sprogkundskaber, bestemmer, at »[d]er skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen råder over de bedst kvalificerede tjenestemænd, både med hensyn til kompetence, arbejdsindsats og integritet, og at disse udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt

statsborgerne i Unionens medlemsstater«, og at »[i]ngen stillinger kan forbeholdes statsborgere fra en bestemt medlemsstat«. Det samme gælder for denne artikels stk. 2, der blot bestemmer, at »[m]ed henvisning til princippet om, at Unionens statsborgere er lige, har institutionerne mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis der er blevet konstateret en væsentlig skævhed i tjenestemændenes fordeling på nationalitet, som ikke er objektivt begrundet«, idet det bl.a. præciseres, at »[s]ådanne hensigtsmæssige foranstaltninger skal være velbegrundede og må aldrig føre til, at der anvendes ansættelseskriterier, som ikke er meritbaserede« (dom af 9.9.2020, Spanien og Italien mod Kommissionen, T-401/16 og T-443/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:409, præmis 63).

- 27 Ifølge artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til vedtægten kan meddelelsen om udvælgelsesprøve endelig eventuelt specificere de sprogkundskaber, der er nødvendige på grund af den ledige stillings særlige karakter. Imidlertid følger der ikke af denne bestemmelse en generel tilladelse til at begrænse valget af det andet sprog til en udvælgelsesprøve til et begrænset antal officielle sprog blandt dem, der er nævnt i artikel 1 i forordning nr. 1 (jf. dom af 9.9.2020, Spanien og Italien mod Kommissionen, T-401/16 og T-443/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:409, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Det følger af samtlige disse betragtninger, at begrænsningen af ansøgernes valg af andet sprog til en udvælgelsesprøve til et begrænset antal sprog, med udelukkelse af de øvrige officielle sprog, udgør en forskelsbehandling på grund af sprog, som i princippet er forbudt i henhold til vedtægtens artikel 1d, stk. 1 (jf. i denne retning dom af 26.3.2019, Spanien mod Parlamentet, C-377/16, EU:C:2019:249, præmis 66). Det er nemlig åbenbart, at visse potentielle ansøgere, dvs. dem, der har et tilfredsstillende kendskab til mindst et af de udpegede sprog, med en sådan begrænsning begunstiges, for så vidt som de kan deltage i udvælgelsesprøven og således blive ansat som tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen, mens andre ansøgere, som ikke har et sådant kendskab, udelukkes herfra (jf. dom af 9.9.2020, Spanien og Italien mod Kommissionen, T-401/16 og T-443/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:409, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Den vide skønsbeføjelse, som EU-institutionerne råder over for så vidt angår tilrettelæggelsen af deres tjenestegrene, hvilket ligeledes gælder EPSO, når sidstnævnte udøver de beføjelser, som det tillægges af de nævnte institutioner, er derfor nødvendigvis reguleret ved vedtægtens artikel 1d, således at forskelsbehandling på grund af sprog, der følger af en begrænsning af sprogordningen for en udvælgelsesprøve til et begrænset antal officielle sprog, kun kan tillades, hvis en sådan begrænsning er objektivt begrundet og står i forhold til tjenestens reelle behov. Enhver betingelse vedrørende specifikke sprogkundskaber skal i øvrigt hvile på klare, objektive og forudsigelige kriterier, der gør det muligt for ansøgerne at forstå begrundelserne for denne betingelse og for Unionens retsinstanser at kontrollere lovligheden deraf (jf. dom af 16.2.2023, Kommissionen mod Italien og Spanien, C-635/20 P, EU:C:2023:98, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Det bemærkes ligeledes, at Retten i præmis 65 i dom af 8. september 2021, Spanien mod Kommissionen (T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554), fastslog, at det, medmindre andet er fastsat i den dertil hørende meddelelse om udvælgelsesprøve, er i tjenestens interesse, at de personer, som EU-institutionerne ansætter efter afslutningen af en udvælgelsesprocedure såsom den udvælgelsesprocedure, der er omhandlet i den sag, som gav anledning til den nævnte dom, kan påbegynde arbejdet umiddelbart og dermed er i stand til hurtigt at varetage de opgaver, som de nævnte institutioner har til hensigt at betro dem.

- 31 Retten fastslog ligeledes i præmis 66 i dom af 8. september 2021, Spanien mod Kommissionen (T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554), at det, selv hvis det antages, at der nødvendigvis altid må påregnes en periode med tilpasning til nye opgaver og nye arbejdsvaner samt den nødvendige tid til at blive integreret i en ny tjeneste, er legitimt, at en institution søger at ansætte personer, der, så snart de tiltræder den pågældende stilling, er i stand til i det mindste dels at kommunikere med deres hierarki og deres kolleger og dermed så hurtigt og fuldstændigt som muligt forstå rækkevidden af de funktioner, som betros dem, og indholdet af de opgaver, som de vil skulle løse, dels at kommunikere med de pågældende tjenesters eksterne medarbejdere og kontaktpersoner.
- 32 Retten konkluderede heraf, at det følgelig måtte anses for legitimt, at en institution søger at ansætte personer, der kan anvende det eller de sprog, som benyttes i den arbejdsmæssige sammenhæng, hvori de pågældende skal integreres, effektivt og forstå det eller dem så godt som muligt (dom af 8.9.2021, Spanien mod Kommissionen, T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554, præmis 66).
- 33 Henset til disse betragtninger efterprøvede Retten, om kendskabet til et af de fire sprog, der blev foreslået i den meddelelse om udvælgelsesprøve, der blev anfægtet i denne sag, i lyset af de oplysninger, som Kommissionen havde fremlagt, kunne gøre det muligt for de ansøgere, der havde bestået den pågældende udvælgelsesprøve, at blive tjenestemænd, der umiddelbart kunne påbegynde arbejdet efter ansættelsen (jf. i denne retning dom af 8.9.2021, Spanien mod Kommissionen, T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554, præmis 73).
- 34 Det er i denne særlige sammenhæng, at Retten fastslog, at en begrænsning af ansøgerne til en udvælgelsesprøves valg af andet sprog til et begrænset antal officielle sprog ikke kan anses for objektivt begrundet og proportional, når der blandt disse sprog, ud over et sprog, som det er ønskeligt eller endog nødvendigt at have kendskab til, findes andre sprog, som ikke giver de potentielt bestående ansøgere fra en udvælgelsesprøve nogen særlig fordel i forhold til et andet officielt sprog (jf. i denne retning dom af 8.9.2021, Spanien mod Kommissionen, T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554, præmis 122).
- 35 Det fremgår således af dom af 8. september 2021, Spanien mod Kommissionen (T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554), som ikke er blevet appelleret, at en forskelsbehandling på grund af sprog kunne begrundes i tjenestens interesse i at råde over tjenestemænd, der behersker det eller de sprog, der anvendes af den pågældende tjenestegren, på en sådan måde, at de kan påbegynde arbejdet umiddelbart.
- 36 Det skal imidlertid fremhæves, at Domstolen i dom af 16. februar 2023, Kommissionen mod Italien og Spanien (C-635/20 P, EU:C:2023:98), bemærkede, at det tilkom den institution, der har begrænset sprogordningen i en udvælgelsesprocedure til et begrænset antal officielle EU-sprog, at godtgøre, at en sådan begrænsning var egnet til at opfylde de reelle behov for de hverv, som de ansatte personer ville skulle udføre, at den var proportional i forhold til disse behov, og at den hvilede på klare, objektive og forudsigelige kriterier, mens det påhvilede Retten at foretage en konkret undersøgelse af, om denne begrænsning var objektivt begrundet og proportional, henset til de nævnte behov (jf. dom af 16.2.2023, Kommissionen mod Italien og Spanien, C-635/20 P, EU:C:2023:98, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).
- 37 Domstolen havde således allerede i domme af 26. marts 2019, Spanien mod Parlamentet (C-377/16, EU:C:2019:249, præmis 69) og Kommissionen mod Italien (C-621/16 P, EU:C:2019:251, præmis), stillet krav om, at der skulle være en forbindelse mellem den sproglige

begrænsning og de opgaver, som de ansatte personer vil skulle udføre. I sidstnævnte dom, hvori der var tale om lovligheden af en meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer (AD 5) inden for databeskyttelse, fastslog Domstolen således, at det, for at Retten kunne være i stand til at efterprøve, om de regler, der regulerer de omhandlede udvælgelsesprøver, var i overensstemmelse med vedtægtens artikel 1d, tilkom den at foretage en konkret undersøgelse af de nævnte regler og af de omhandlede særlige omstændigheder. Ifølge Domstolen var det nemlig kun en sådan undersøgelse, der ville kunne gøre det muligt at fastslå, hvilke sprogkundskaber institutionerne objektivt kan kræve i tjenestens interesse i forbindelse med særlige stillinger, og dermed, hvorvidt begrænsningen af valget af de sprog, der ville kunne anvendes til at deltage i disse udvælgelsesprøver, var objektivt begrundet og stod i rimeligt forhold til tjenestens reelle behov (dom af 26.3.2019, Kommissionen mod Italien, C-621/16 P, EU:C:2019:251, præmis 94).

- 38 I denne henseende bemærkes, at den omtvistede sproglige begrænsning, for så vidt som den begrænser valget af sprog 2 i den udvælgelsesprøve, der er omhandlet i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, til kun at omfatte engelsk og ikke de øvrige officielle EU-sprog, udgør en forskelsbehandling på grund af sprog, som principielt er forbudt, hvilket Kommissionen selv har anerkendt.
- 39 Det skal derfor i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 29-37 ovenfor, efterprøves, om denne sproglige begrænsning er objektivt begrundet i tjenestens reelle behov og står i et rimeligt forhold til de nævnte behov.

Den omtvistede sproglige begrænsnings egnethed til at opfylde tjenestens reelle behov

- 40 Den Franske Republik har gjort gældende, at den omtvistede sproglige begrænsning udgør en forskelsbehandling på grund af sprog, som principielt er forbudt i henhold til vedtægtens artikel 1d, stk. 1, sammenholdt med artikel 21 og 22 i chartret om grundlæggende rettigheder.
- 41 Den Franske Republik har i denne henseende bemærket, at EPSO har begrundet den omtvistede sproglige begrænsning ved at gøre gældende, at eftersom de ansatte i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet hovedsageligt anvender engelsk såvel til alle de standardopgaver, som de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøven kan blive bedt om at udføre, som til generaldirektoratets interne, tværinstitutionelle og eksterne kommunikation, er en god beherskelse af engelsk afgørende for, at ansøgerne kan påbegynde arbejdet umiddelbart efter deres ansættelse i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet. Ifølge Den Franske Republik er disse antagelser generelle og abstrakte og støttes ikke af noget præcist kvantitativt eller kvalitativt element i hverken den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve eller Kommissionens svarskrift.
- 42 Den Franske Republik har gjort gældende, at en betydelig del af udvekslingerne i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet foregår på fransk i modsætning til, hvad EPSO har anført i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. Den særlige stilling, som fransk har i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, kan bl.a. forklares med den erfaring, som visse ansatte har opnået ved École de guerre i Paris (Frankrig). Desuden afholdes der regelmæssigt møder på fransk, talrige referater af tjenesterejser er affattet på dette sprog, og visse nyheder fra Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet offentliggøres ligeledes på fransk. Den Franske Republik har endvidere bemærket, at kommissæren med ansvar for det indre marked, Thierry Breton, og dennes rådgiver med ansvar for forsvarsanliggender er fransktalende.

- 43 Den Franske Republik har i denne henseende bestridt relevansen af de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt i bilag B1-B5 til svarskriftet med henblik på at godtgøre, at engelsk har forrang i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet. Den Franske Republik har anført, at disse dokumenter ikke, således som det anerkendes af den ansatte i menneskelige ressourcer i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet i bilag B2, indeholder sproglige oplysninger om de taler, den lovgivning og de specialkurser, der er omhandlet i punkt 4.2.1 i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. Disse dokumenter indeholder heller ikke sproglige oplysninger, ud over formelle dokumenter og briefinger, for så vidt angår intern kommunikation, møder, kommunikation med eksterne interessenter, høringer på tværs af tjenestegrenene, interinstitutionel kommunikation og de revisionsprocedurer, der ligeledes er nævnt i punkt 4.2.1 i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. I denne henseende har Den Franske Republik anfægtet den sondring, som Kommissionen har foretaget mellem formelle og uformelle udvekslinger, som medfører, at disse sidstnævnte udelukkes ved præsentationen af sprogbrugen i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet. Den Franske Republik har således gjort gældende, at det afgørende kriterium er, om brugen af et sprog har et fagligt formål, der er knyttet til de opgaver, der udføres i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og dette uafhængigt af graden af formalisme i denne udveksling.
- 44 Hvad angår bilag B3 har Den Franske Republik anført, at 15 709 dokumenter ud af 36 057 angivne dokumenter, dvs. mere end 40%, ikke indeholder sproglige oplysninger, således at det er umuligt at vide, på hvilke sprog disse dokumenter er affattet. Den Franske Republik har understreget, at Kommissionens anbringende om, at andelen af disse dokumenter, der er affattet på engelsk, er den samme som for de dokumenter, hvor sproget er angivet, ikke kan efterprøves.
- 45 Hvad angår bilag B5 har Den Franske Republik anført, at det i 23 ud af de 29 stillingsopslag, dvs. i et stort flertal af disse stillingsopslag, angives, at det er nødvendigt at beherske fransk på mindst et tilfredsstillende niveau (B2). Den Franske Republik har ligeledes anført, at fire andre formularer krævede beherskelse af fransk på niveau B1, hvilket bringer antallet af formularer, hvori det anføres, at en vis beherskelse af fransk er nødvendigt, op på 27 ud af 29. Den pågældende begrænsning til engelsk garanterer herefter på ingen måde, for så vidt som den ikke sikrer, at de beståede ansøgere behersker fransk på det krævede niveau, at der ansættes beståede ansøgere, der »kan påbegynde arbejdet umiddelbart« i de pågældende stillinger.
- 46 Den Franske Republik har i øvrigt fremhævet, at hverken EPSO i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve eller Kommissionen i svarskriftet har godtgjort, at der foreligger en konkret forbindelse mellem den eksklusive brug af engelsk og de specifikke opgaver, der udføres i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og som er beskrevet i bilag I til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, i modsætning til, hvad der kræves i henhold til retspraksis,
- 47 Den Franske Republik har således gjort gældende, at det fremgår af bilag I til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, at de beståede ansøgere, der ansættes som administratorer, kan blive bedt om at udføre opgaver, der ikke er specifikke for områderne forsvarsindustri og rummet, men som er fælles for overvågningen af alle Unionens politikker. Den Franske Republik har fremhævet, at den tværgående karakter af de kompetencer, der er nødvendige for at udføre sådanne opgaver, begrundet mobiliteten for de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver fra et generaldirektorat til et andet i løbet af deres karriere.

- 48 Den Franske Republik har i denne forbindelse anført, at EPSO har offentliggjort meddelelser om udvælgelsesprøver, der indeholdt meget mindre restriktive sprogordninger end den, der er fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, selv om de arbejdsopgaver, som de beståede ansøgere fra disse udvælgelsesprøver kunne forvente at skulle udføre, ikke var meget forskellige fra de opgaver, der er beskrevet i bilag I til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. Den Franske Republik har anført, at det i øvrigt synes at forholde sig således, at en ansøger, der har bestået efter afslutningen af en af disse udvælgelsesprøver, og som opføres på en reserveliste, principielt ville kunne ansættes i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og omvendt, således at den hævdede »specifikke karakter« for medarbejderne i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet ikke synes at begrunde den omtvistede begrænsning. Den Franske Republik har ligeledes anført, at Retten aldrig har annulleret meddelelser om udvælgelsesprøver, der fastsætter disse sprogordninger eller tilsvarende sprogordninger, og har anført, at generaladvokat Sharpston har fremhævet de fordele, der er forbundet med sådanne ordninger, i sit forslag til afgørelse i sagen Spanien mod Parlamentet (C-377/16, EU:C:2018:610).
- 49 Den Franske Republik har desuden fremhævet, at visse funktioner, der er beskrevet i bilag I til den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, kan udføres operationelt på fransk af administratorerne i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet som følge af, at hovedparten af disses samarbejdspartnere er fransktalende.
- 50 Kommissionen har bestridt Den Franske Republiks argumentation. Kommissionen har således gjort gældende, at den omtvistede sproglige begrænsning er i overensstemmelse med kravene i Rettens seneste praksis, således som disse fremgår af dom af 8. september 2021, Spanien mod Kommissionen (T-554/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:554). Det fremgår af denne dom, at når meddelelsen om udvælgelsesprøve fastsætter en begrænsning af valget af sprog 2, kan dette valg ikke vedrøre et sprog, for hvilket denne begrænsning ikke er begrundet. Det fremgår ligeledes af den nævnte dom, at de dokumenter, der skal fremlægges for at begrunde en sådan begrænsning, er de dokumenter, der gør det muligt »at fastslå det eller de sprog, der faktisk anvendes af de pågældende tjenestegrene i disses daglige arbejde, eller det eller de sprog, der er uundværlige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i den anfægtede meddelelse«. Det fremgår endvidere af ovennævnte dom, at Retten på grundlag af de dokumenter, som den pågældende institution har fremlagt, kan efterprøve, om anvendelsen af et sprog karakteriseres ved en »klar overvægt«, hvilket fører til, at det må antages, at medtagelsen af dette er berettiget, eller ved »meget mindre« procentdele, som fører til den modsatte konklusion.
- 51 Kommissionen har gjort gældende, at det fremgår af de konkrete oplysninger i punkt 4.2.1 i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, som understøttes af de beviser, som Kommissionen har fremlagt for Retten, at beherskelsen af engelsk er nødvendig for at kunne påbegynde arbejdet umiddelbart i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, hvilket ikke er tilfældet for nogen af de andre officielle EU-sprog.
- 52 Til støtte for dette anbringende har Kommissionen fremlagt en tabel over sprogene i de dokumenter, som Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet har udarbejdet og modtaget i en periode på et år forud for offentliggørelsen af den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve (bilag B3). Det fremgår af denne tabel, at 19 949 dokumenter ud af 36 057 dokumenter er affattet på engelsk, at 399 dokumenter er affattet på andre sprog eller på flere sprog, og at der for 15 709 dokumenters vedkommende ikke er angivet noget sprog i det IT-system, hvori de er registreret. Blandt de andre sprog end engelsk er fransk det mest anvendte andet sprog (186 dokumenter), efterfulgt af tysk (70 dokumenter), flersprogede dokumenter (57 dokumenter) og

spansk (37 dokumenter). Ifølge Kommissionen fremgår det af gennemgangen af de dokumenter, hvor sproget er angivet, og som er de eneste relevante i den foreliggende sag, at dokumenter på engelsk udgør 98% af dokumenterne, mens dokumenter på fransk udgør 0,9%.

- 53 Kommissionen har ligeledes fremlagt statistikker over sprogene i de briefinger, der er udarbejdet af Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet i samme periode (bilag B4), hvoraf det fremgår, at 362 ud af 431 briefinger, med hensyn til hvilke Generaldirektoratet for Forsvarsindustri havde en ledende eller bidragydende rolle, var affattet på engelsk, dvs. 84%, og 69 på fransk, dvs. 16%.
- 54 Kommissionen har ligeledes fremlagt stillingsopslag på niveauet »administrator uden ledelsesansvar«, som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet i samme periode (bilag B5) som alle de pågældende stillingsopslag, der nævner de sprogkundskaber, som kræver arbejdsrelateret beherskelse af engelsk. Fransk nævnes kun i enkelte stillingsopslag, undertiden kun som en »fordel«. Desuden hænger henvisningen til fransk i stillingsopslagene kun sammen med en manglende ajourføring af modellerne for stillingsopslag, og de enheder, med hensyn til hvilke disse stillingsopslag er offentliggjort, arbejder udelukkende på engelsk.
- 55 Kommissionen har tilføjet, at den omtvistede sproglige begrænsning er nødvendig for at undgå, at reservelisten er delvis uanvendelig, hvilket ikke ville være i tjenestens interesse. Kommissionen har nemlig præciseret, at hvis en bestået ansøger kunne bestå udvælgelsesprøven uden at beherske engelsk på niveau B2, ville den pågældende ikke kunne ansættes i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, eftersom de seneste stillingsopslag for AD-stillinger i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet kræver, at engelsk beherskes på et tilstrækkeligt niveau. I modsætning til det af Den Franske Republik anførte giver det ifølge Kommissionen ingen mening at lade ansøgere, som på grund af deres utilstrækkelige sprogkundskaber ikke ville kunne varetage de opgaver, der skal udføres, deltage.
- 56 Kommissionen har desuden taget til genmæle mod flere af Den Franske Republiks argumenter hvad angår den omhandlede sproglige begrænsnings angiveligt ubegrundede karakter.
- 57 Kommissionen har således for det første ikke bestridt, at den omtvistede begrænsning udelukker ansøgere, der ikke taler engelsk på niveau B2, men har anført, at ansøgere, der satser på en international karriere uden at beherske engelsk på niveau B2, er sjældne, og at selv en sprogordning med 24 sprog i øvrigt ville udelukke ansøgere, der ikke behersker to officielle EU-sprog på henholdsvis C1- og B2-niveau.
- 58 Hvad for det andet angår Den Franske Republiks argument om, at alle institutionerne vil kunne trække på reservelisten, har Kommissionen anført, at selv om denne mulighed faktisk eksisterer, er den sekundær og svarer ikke til det formål, der forfølges med den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, og kan ikke danne grundlag for udvælgelsesprøvens sprogordning, der skal være begrundet henset til tjenestens behov. Kommissionen har desuden fremhævet, at en arbejdsrelateret beherskelse af engelsk er nødvendig for størstedelen af stillingerne i EU's institutioner.
- 59 Hvad for det tredje angår Den Franske Republiks argument om, at fransk i vidt omfang anvendes i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, og at visse vigtige stillinger besættes af fransktalende, herunder stillingen som generaldirektør, har Kommissionen præciseret, at den omstændighed at være i stand til at arbejde på fransk ikke betyder, at arbejds sproget er fransk.

Det fremgår således af bilag B4, at visse modtagere af briefinger, der har franske efternavne, anmoder om at modtage de nævnte briefinger på engelsk. Ligeledes er den omstændighed, at generaldirektøren for Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, der er finsk statsborger, behersker fransk og i givet fald kan anvende dette sprog lejlighedsvis, ikke uforenelig med det faktum, at han arbejder på engelsk.

- 60 Hvad for det fjerde angår den betydelige tilstedeværelse af fransktalende blandt de ansatte i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet har Kommissionen fremhævet, at dette også kan give mulighed for lejlighedsvis uformelle bilaterale udvekslinger mellem to fransktalende. Dette påvirker imidlertid ikke de formelle udvekslinger mellem Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet og dets samarbejdspartnere. Ifølge Kommissionen er spørgsmålet nemlig ikke, om et sprog, såsom fransk, vil kunne være nyttigt, men om det rent faktisk anvendes i forbindelse med arbejdet i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet. Desuden har retspraksis udtrykkeligt afvist forsøgene på at begrunde medtagelsen af et sprog i valget af en udvælgelsesprøves sprog 2 ved samtaleparternes beherskelse af det nævnte sprog, idet det blev lagt til grund, at oplysningerne om de beherskede sprog, som Kommissionens ansatte havde fremlagt, var irrelevante.
- 61 Hvad for det femte angår Den Franske Republiks argument om, at de opgaver, der varetages af de ansatte i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, ikke er tilstrækkeligt specifikke til at begrunde den omtvistede begrænsning, har Kommissionen fremhævet, at Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet er en nyoprettet tjenestegren af beskeden størrelse, som kun har haft én generaldirektør siden dets oprettelse, og som således har kunnet arbejde på en homogen måde på ét sprog siden oprettelsen. Selv om meddelelser om udvælgelsesprøver tidligere har kunnet indeholde flere sprog, betyder dette ifølge Kommissionen i øvrigt ikke nødvendigvis, at de pågældende tjenestegrene var forskellige fra Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet ud fra dette synspunkt. Dette bekræftes af de domme, hvori Domstolen og Retten har fastslået, at Kommissionen ikke har kunnet godtgøre, at dens tjenestemænd arbejdede på andre sprog end engelsk i andre tjenestegrene.
- 62 For det sjette har Kommissionen gjort gældende, at de eksempler på meddelelser om udvælgelsesprøver, som Den Franske Republik har henvist til, ikke er relevante i det foreliggende tilfælde. Kommissionen har således fremhævet, at meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/373/19 vedrørte en almindelig udvælgelsesprøve, der var rettet til alle EU's institutioner, og som desuden var blevet offentliggjort før de seneste domme, som annullerede meddelelserne om udvælgelsesprøver eller udvælgelseskomitéens afgørelser baseret på meddelelser om udvælgelsesprøver, der omfattede andre sprog end engelsk. Meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/397/32 er for sit vedkommende en pilotudvælgelsesprøve og udgør på dette tidspunkt en enkeltstående erfaring. Kommissionen har desuden fremhævet, at sprogordningerne i disse udvælgelsesprøver ikke kan tjene som sammenligningsgrundlag i forbindelse med vurderingen af den omtvistede begrænsnings forholdsmæssighed, dels fordi en ordning med 24 sprog ikke indeholder nogen begrænsning, dels fordi Den Franske Republik ikke har godtgjort, på hvilken måde en ordning med 5 sprog var begrundet i det foreliggende tilfælde.
- 63 For det syvende har Kommissionen gjort gældende, at Den Franske Republiks argument om, at en bestået ansøger fra en udvælgelsesprøve med en sprogordning, der omfatter flere sprog, vil kunne ansættes i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, er spekulativ, eftersom Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet søger at ansætte specialister og under alle omstændigheder kontrollerer engelskniveauet på ansættelsestidspunktet. Desuden er det på ingen måde forpligtet til at begrunde forskellen i sprogordningen mellem to udvælgelsesprøver,

så meget desto mere når de har forskellige formål. Kommissionen har tilføjet, at selv om de sprogordninger, som Den Franske Republik har henvist til, ikke er blevet annulleret, er de heller ikke blevet anfægtet, og at Den Franske Republik har ikke godtgjort, at sådanne ordninger er forenelige med gældende retspraksis. Kommissionen har i denne henseende anført, at selv om retspraksis principielt ikke pålægger den at begrænse valget af udvælgelsesprøvens andet sprog til engelsk, forholder det sig ikke desto mindre således, at den, hvis arbejdet hovedsageligt udføres på engelsk, ikke kan inkludere andre sprog end engelsk blandt de sprog, der kan vælges som udvælgelsesprøvens sprog 2, og tværtimod har ret til at begrænse valget af sprog 2 til engelsk.

- 64 For det ottende har Kommissionen anført, at en sprogordning med 24 officielle EU-sprog alligevel udelukker visse ansøgere som følge af deres sprogniveau, ifølge vedtægtens artikel 28, litra f), der ved at kræve beherskelse af et andet sprog nødvendigvis tilsigter, at der opstår et eller flere »fællessprog« i institutionernes tjenestegrene.
- 65 I overensstemmelse med Domstolens praksis, der er nævnt i præmis 36 og 37 ovenfor, skal begrundelsen for en sproglig begrænsning som den omtvistede sproglige begrænsning vedrøre de opgaver, som de ansatte personer vil blive bedt om at udføre. Med andre ord påhviler det i det foreliggende tilfælde Kommissionen at godtgøre, at de arbejdsopgaver, der er beskrevet i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, i sig selv kræver en beherskelse af engelsk på B2-niveau.
- 66 I det foreliggende tilfælde konstateres, at Kommissionen ikke har knyttet behovet for, at de ansatte personer behersker engelsk på B2-niveau for at kunne påbegynde arbejdet umiddelbart til de særlige opgaver, som disse personer skal udføre, men alene til den omstændighed, at disse personer skal udføre de nævnte opgaver i tjenestegrene, hvor det nuværende personale hovedsageligt anvender engelsk til at udføre de nævnte opgaver.
- 67 En sådan argumentation, der kun består i at anføre, at arbejdsopgaverne skal udføres på engelsk, fordi de allerede udføres på dette sprog, kan derfor principielt ikke godtgøre, at den omtvistede sproglige begrænsning er egnet til at opfylde tjenestens reelle behov i forbindelse med de opgaver, som de ansatte personer skal udføre, således som det kræves i henhold til Domstolens praksis, der er nævnt i præmis 36 ovenfor.
- 68 Det bemærkes desuden, at Kommissionens argumentation, hvorefter den omtvistede sproglige begrænsning begrundes med eksistensen af en angivelig »kendsgerning« i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, ikke er i overensstemmelse med situationen i sidstnævnte generaldirektorat. Det bemærkes nemlig, at Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet først blev oprettet for to et halvt år siden i forbindelse med offentliggørelsen af den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, og at det befandt sig midt i fasen med ansættelse af personale, hvilket i øvrigt fremgår af offentliggørelsen af den pågældende meddelelse.
- 69 Under alle omstændigheder fremhæves, at Kommissionens argumentation ikke er tilstrækkeligt understøttet af de dokumenter, der med henblik herpå er blevet fremlagt for Retten.
- 70 For det første fremgår det således af erklæringen på tro og love fra »korrespondenten i menneskelige ressourcer« i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, at statistikkerne over sprogene i de dokumenter, som dette generaldirektorat har udarbejdet og modtaget (bilag B3), omfatter alle de elementer, der er nævnt i fjerde afsnit i punkt 4.2.1 i den

anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, bortset navnlig fra »taler, lovgivning og specialkurser«, der imidlertid i denne meddelelse er nævnt som arbejder, der udføres på engelsk af personalet i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet.

- 71 For det andet fremhæves, at den tabel, som Kommissionen har fremlagt i bilag B3, ikke gør det muligt at identificere karakteren af de omhandlede dokumenter, men udelukkende den IT-applikation, der anvendes til opbevaringen af disse og deres fremsendelsesmåde, således at det ikke er muligt at kontrollere, om disse dokumenter rent faktisk vedrører de opgaver, som vil blive udført af de ansatte personer. Den blotte erklæring på tro og love fra »korrespondenten i menneskelige ressourcer« i Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet (bilag B2), hvorved denne attesterer, at den af Kommissionen fremlagte tabel vedrører alle de elementer, der er nævnt i punkt 4.2.1 i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, med undtagelse af taler, lovgivning og specialkurser, kan ikke afhjælpe den manglende præcision i den pågældende tabel, henset til karakteren af den undersøgelse af beviserne, som Retten er forpligtet til at foretage i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 36 ovenfor.
- 72 Det fremgår desuden af den omhandlede tabel, at 19 949 dokumenter ud af i alt 36 057 dokumenter var affattet på engelsk, mens kun 399 dokumenter var affattet på et andet af de officielle EU-sprog, herunder bl.a. 186 på fransk, 70 på tysk, 37 på spansk, 5 på italiensk, 4 på nederlandsk og 1 på græsk. Selv om sådanne statistikker rent faktisk vidner om en betydelig brug af engelsk, kan de ikke anses for en definitiv dokumentation, for så vidt som der ikke er registreret noget sprog for 15 709 dokumenter. Det præciseres i denne henseende, at Retten i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, ikke blot kan antage, at forholdet mellem antallet af dokumenter affattet på engelsk og antallet af dokumenter affattet på andre officielle EU-sprog for så vidt angår de dokumenter, for hvilke sproget er registreret, er det samme for så vidt angår de dokumenter, for hvilke sproget ikke er registreret, eftersom bevisbyrden i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 65 ovenfor, påhviler Kommissionen.
- 73 For det tredje fremgår det af de oplysninger, som Kommissionen har fremlagt i bilag B4, at ud af 431 briefinger, som helt eller delvist er blevet forberedt af Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet, blev 362 briefinger forberedt på engelsk, dvs. 84%, og 69 på fransk, dvs. 16% (bilag B4). Imidlertid bemærkes, at det fremgår af disse samme oplysninger, at ud af de 362 briefinger, der blev forberedt på engelsk, var adressaten for 316 briefinger en person, hvis modersmål var fransk, eller en person, med hensyn til hvilken det er velkendt, at vedkommende taler fransk. Da Kommissionen ikke har godtgjort, at brugen af engelsk i disse briefinger fulgte af et ønske fra adressaterne herfor eller af særlige omstændigheder, kan det ikke antages, at disse oplysninger godtgør nødvendigheden af at beherske engelsk i forbindelse med kommunikationen i institutionen. Sådanne oplysninger kan højst udelukkende godtgøre, at Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet hovedsageligt anvender dette sprog i forbindelse med kommunikationen i institutionen ved et tilvalg og ikke til at opfylde reelle behov i tjenestegrenen. Denne konstatering bekræftes i øvrigt af Kommissionens argument om, at generaldirektøren for Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet rent faktisk taler fransk, men udelukkende arbejder på engelsk.
- 74 Hvad for det fjerde angår de stillingsopslag, som Kommissionen har fremlagt, bemærkes indledningsvis, at sådanne dokumenter ikke i sig selv kan godtgøre den faktiske anvendelse af et sprog i Kommissionens tjenestegrene. De kan imidlertid belyse tjenestegrenens behov, således som de er blevet identificeret af en institution. I det foreliggende tilfælde må det imidlertid, som Den Franske Republik har anført, konstateres, at 27 ud af de 29 stillingsopslag nævner nødvendigheden af, ud over en arbejdsrelateret beherskelse af engelsk, at have kendskab til fransk

i forskellig grad. Som eksempel nævner et stillingsopslag af 23. juni 2021 kravet om beherskelse af fransk på C2-niveau (bilag B5, s. 40). I et andet stillingsopslag af 7. juli 2021 nævnes det, at fransk, ligesom engelsk, er et arbejdsprog i den enhed, der er omhandlet i stillingsopslaget (bilag B5, s. 43). I et stillingsopslag af 1. november 2021 nævnes, ud over en beherskelse af engelsk på C1-niveau, en beherskelse af fransk på niveau C1 eller B2 (bilag B5, s. 47). I et stillingsopslag af 26. oktober 2021 nævnes kravet om et godt kendskab til engelsk og helst også til fransk (bilag B5, s. 70). I et andet stillingsopslag af 29. november 2021 præciseres, at arbejdsprogene er engelsk og fransk (bilag B5, s. 57). Det forholder sig ligeledes i et stillingsopslag af 14. oktober 2021 (bilag B5, s. 64) og i et andet stillingsopslag offentliggjort den 7. februar 2022 (bilag B5, s. 121). I stillingsopslag offentliggjort i løbet af 2022 anføres et krav om et godt kendskab til engelsk og helst til fransk (bilag B5, s. 128, 177, 205 og 232), en meget god beherskelse af engelsk og fransk (bilag B5, s. 212) eller en beherskelse, ud over engelsk på C1-niveau, af fransk på B2-niveau (bilag B5, s. 131, 138, 159, 166, 194, 208, 222 og 229) eller endog på C1-niveau (bilag B5, s. 124, 180 og 215) eller en beherskelse af engelsk og fransk på C2-niveau (bilag B5, s. 117 og 188). Selv om en gennemgang af disse dokumenter bekræfter, at Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet siden dets oprettelse har været af den opfattelse, at beherskelse af engelsk var nødvendig for udøvelsen af diverse opgaver i dette generaldirektorat, bekræfter gennemgangen ligeledes, at det, indtil offentliggørelsen af den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, ikke var det eneste sprog, der blev anset for nyttigt eller endog nødvendigt for udøvelsen af de nævnte opgaver, i en sådan grad, at det i visse af disse stillingsopslag har kunnet præcisere, at engelsk og fransk var arbejdsprog.

- 75 Det af Kommissionen fremførte argument om, at omtalen af fransk i sprogkravene i disse stillingsopslag skyldes et problem med ajourføringen af modellerne for de nævnte stillingsopslag, er lidet overbevisende, henset til diversiteten af de pågældende stillingsopslag og forskellene mellem de niveauer for beherskelse af fransk, der kræves i de forskellige stillingsopslag. Dette argument er heller ikke underbygget, idet Kommissionen hverken har hævdet eller godtgjort, at disse stillingsopslag har været genstand for en tilbagetrækning eller for nogen form for ændring.
- 76 Det er vigtigt at fremhæve, at Kommissionen ikke har fremlagt andre beviser vedrørende anvendelsen af engelsk til »analysearbejde, intern kommunikation og møder, kommunikation med eksterne interessenter, udarbejdelse af rapporter, briefinger, taler og lovgivning, udarbejdelse af publikationer, udførelse af andre opgaver, der er nævnt i bilag I, samt deltagelse i specialkurser«. Det samme gælder i øvrigt for så vidt angår »høringer på tværs af tjenestegrenene, [...] interinstitutionel [...] kommunikation og [...] revisionsprocedurer[...]«.
- 77 Det følger af de betragtninger, der er anført i præmis 65-75 ovenfor, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den omtvistede sproglige begrænsning var begrundet som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 36 ovenfor.

Den omtvistede sproglige begrænsnings forholdsmæssige karakter

- 78 Ifølge Den Franske Republik har hverken EPSO i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve eller Kommissionen godtgjort, hvorledes den omtvistede begrænsning står i rimeligt forhold til formålet om, at de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøven kan påbegynde arbejdet umiddelbart.
- 79 I denne henseende har Den Franske Republik samt Kongeriget Belgien, Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik gjort gældende, at hvis formålet om at ansætte tjenestemænd, der kan påbegynde arbejdet umiddelbart, kan henhøre under tjenestens reelle behov, gælder det samme for formålet om at beskytte Unionens sproglige mangfoldighed og om at ansætte medarbejdere

med forskellige sprogprofiler som følge af de mange forskellige opgaver og de mangeartede kontakter, som Unionens indsats indebærer. Nødvendigheden af, at EU-tjenestemænd, ved en rimelig beherskelse af sproget i den medlemsstat, der er hjemsted for den institution eller det organ, kontor eller agentur, hvor de arbejder, kan integrere sig på denne stats område, henhører ligeledes under tjenestens reelle behov.

- 80 Ifølge Den Franske Republik bør formålet om at ansætte beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver, der kan påbegynde arbejdet umiddelbart, endvidere nuanceres af tre grunde. For det første er 50% af de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøverne som specialister-administratorer fortsat opført på reservelisterne 6 måneder efter offentliggørelsen af resultaterne, og denne andel er på 35% 12 måneder efter offentliggørelsen af resultaterne. Dernæst har de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøverne mulighed for at følge sprogkurser før og efter deres ansættelse. Endelig kan de nævnte beståede ansøgere tilbringe adskillige år i Unionens offentlige tjeneste og besætte flere stillinger, der kan have forskellige sprogkrav. Ved ansættelsen bør der derfor ikke tages hensyn til de sprogkrav, der gælder for deres første ansættelse, og de bør heller ikke straks lukkes inde i en praksis, der prioriterer ensprogethed.
- 81 EPSO burde således have sikret en afvejning af disse forskellige formål, således at de sprogordninger, der mindst muligt begrænser ansættelsen af forskellige sprogprofiler, gives fortrinsret, hvilket EPSO ikke har gjort i det foreliggende tilfælde.
- 82 Den Franske Republik har i øvrigt tilbagevist Kommissionens argument om, at beståede ansøgere, der ikke behersker engelsk på B2-niveau, ikke har nogen mulighed for at blive ansat, hvilket gør reservelisten delvis uanvendelig. For det første vil mindst 10% af de beståede ansøgere fra udvælgelsesprøverne som specialister- administratorer, der er opført på reservelisterne, således in fine aldrig blive ansat, enten efter eget valg eller efter ikke at have bestået en ansættelsessamtale inden for de fastsatte frister eller efter at have identificeret et passende ansættelsestilbud. Under disse omstændigheder er det endnu mindre begrundet at anvende en så restriktiv sprogordning som den, der er fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, allerede fra den første fase af ansættelsen. For det andet er det rimeligt at antage, at størstedelen af ansøgerne behersker engelsk på B2-niveau, således som Kommissionen har anerkendt, hvilket begrænser risikoen for at opnå en ubrugelig reserveliste. Desuden er det op til den beståede ansøger, der har løbet risikoen med at bestå udvælgelsesprøven uden at beherske engelsk på dette niveau, at bære konsekvenserne heraf.
- 83 Kommissionen har gjort gældende, at den omtvistede sproglige begrænsning står i et rimeligt forhold til tjenestens behov. Kommissionen er af den opfattelse, at denne begrænsning står i rimeligt forhold til det tilsigtede mål, og at der ikke fandtes andre mindre restriktive muligheder, eftersom medtagelsen af andre officielle EU-sprog end engelsk ikke ville have været i overensstemmelse med Rettens praksis. Den Franske Republik har i øvrigt ikke forklaret, hvilken anden sprogordning, som opfylder tjenestens behov, der kunne have været fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve. Kommissionen har tilføjet, at engelsk er det mest lærte fremmedsprog i Europa, og at det er rimeligt at forvente, at enhver, der ønsker at påbegynde en international karriere, erhverver et B2-niveau i engelsk forud for udvælgelsesprøven. Personaleretten fastslog i øvrigt, at en indkaldelse af interesselilkendegivelser havde overholdt proportionalitetsprincippet ved kun at kræve ét sprog og ikke en specifik sprogkombination, i dom af 29. juni 2011, Angioi mod Kommissionen (F-7/07, EU:F:2011:97).

- 84 Som svar på Den Franske Republiks argument dels om, at formålet om at ansætte beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver, som kan påbegynde arbejdet umiddelbart, bør nuanceres, da alle de beståede ansøgere ikke straks ansættes, dels om, at disse beståede ansøgere har mulighed for at følge sprogkurser, har Kommissionen fremhævet, at det, hvis der skulle tages hensyn til ansøgernes mulighed for at udvikle deres kompetencer efter udvælgelsesprøven, ville være ensbetydende med at benægte interessen i at afholde en udvælgelsesprøve, hvis formål er at udvælge de bedste ansøgere.
- 85 Kommissionen har ligeledes bestridt Den Franske Republiks argument om, at den sprogordning, der er fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, kun tager hensyn til sprogkravene vedrørende de første arbejdsopgaver, som de beståede ansøgere fra den nævnte udvælgelsesprøve vil skulle udføre, og lukker dem inde i en praksis, der prioriterer ensprogethed. Ifølge Kommissionen er den sprogordning, der er fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, hverken til hinder for ansættelse af beståede ansøgere, der taler andre sprog end engelsk, eller for, at disse personer anvender disse andre sprog i forbindelse med uformelle udvekslinger efter deres ansættelse.
- 86 For så vidt angår Den Franske Republiks argument om, at det ville have været mere hensigtsmæssigt gradvist at reducere antallet af sprog, der berøres af valget af sprog 2, frem for at gå fra 24 sprog til et enkelt sprog, har Kommissionen gjort gældende, at en sådan reduktion ikke ville være i overensstemmelse med den aktuelle retstilstand, idet retspraksis kræver, at enhver sproglig begrænsning begrundes, og underkender medtagelsen af alle andre sprog, for hvilke det ikke kan bevises, at de er nødvendige for udførelsen af opgaverne.
- 87 Hvad angår Den Franske Republiks argument om, at Kommissionen ikke har foretaget en afvejning af forskellige interesser, har Kommissionen anført, at en udvælgelsesprøve først og fremmest tjener til at udvælge ansøgere med henblik på ansættelse.
- 88 Ifølge den retspraksis, der er nævnt i præmis 36 ovenfor, tilkommer det den institution, der har begrænset sprogordningen i en udvælgelsesprocedure til et begrænset antal officielle EU-sprog, at godtgøre, at en sådan begrænsning er egnet til at opfylde de reelle behov for de henv, som de ansatte personer vil skulle udføre, og at den er proportional i forhold til disse behov.
- 89 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at det påhviler institutionerne at foretage en afvejning af det legitime formål, der begrundes begrænsningen af antallet af sprog til brug for udvælgelsesprøverne, og de rekrutterede tjenestemænds muligheder for inden for institutionerne at lære de sprog, der er nødvendige, henset til tjenestens interesse (dom af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen, C-566/10 P, EU:C:2012:752, præmis 97).
- 90 I det foreliggende tilfælde har Kommissionen ikke gjort gældende, at den foretog en sådan afvejning, men har begrænset sig til dels at gøre gældende, at der ikke fandtes andre mindre restriktive løsninger end den sprogordning, der var fastsat i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, eftersom medtagelsen af et andet sprog end engelsk ikke ville have været i overensstemmelse med Rettens praksis, henset til den afgørende vægt, som engelsk har i de pågældende generaldirektorater, dels at henvise til præmis 98 og 99 i dom af 29. juni 2011, Angioi mod Kommissionen (F-7/07, EU:F:2011:97).
- 91 Som det blev konstateret i præmis 77 ovenfor, kan Kommissionen imidlertid for det første ikke gøre gældende, at begrænsningen af udvælgelsesprøvens sprog 2 til engelsk alene er i overensstemmelse med retspraksis.

- 92 For det andet bemærkes, ligesom Den Franske Republik har anført, at Personaleretten i præmis 98 og 99 i dom af 29. juni 2011, *Angioi mod Kommissionen* (F-7/07, EU:F:2011:97), ikke tog stilling til spørgsmålet om, hvorvidt EU-retten tillader, at en meddelelse om udvælgelsesprøve begrænser visse prøver til kun ét sprog, således som det er fastsat i sprogordningen i den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve, men fastslog, at begrænsningen af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 til de tre interne kommunikationssprog, selv om en ansøger havde valgt et internt kommunikationssprog som første sprog, var forholdsmæssig i forhold til det formål, som EPSO forfulgte i det foreliggende tilfælde.
- 93 Det må herefter konstateres, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den omtvistede sproglige begrænsning stod i rimeligt forhold til tjenestens behov som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 29 ovenfor.
- 94 Henset til ovenstående betragtninger skal Den Franske Republiks første anbringende tiltrædes.
- 95 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve skal annulleres, uden at det er fornødent at undersøge de øvrige anbringender, som Den Franske Republik har gjort gældende.

Sagsomkostninger

- 96 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Idet Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Den Franske Republiks omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.
- 97 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Følgelig bærer Kongeriget Belgien, Den Hellske Republik og Den Italienske Republik deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

- 1) Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/400/22 med overskriften »Administratorer (AD 7) og eksperter (AD 9) inden for forsvarsindustri og rumfart« annulleres.**
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Franske Republik afholdte omkostninger.**
- 3) Kongeriget Belgien, Den Hellske Republik og Den Italienske Republik bærer hver deres egne omkostninger.**

Costeira

Kancheva

Tichy-Fisslberger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. maj 2024.

Underskrifter